

Mens forordningens artikel 43, stk. 5, fastsætter kærefristen for den forpligtede i tilfælde af en afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, indeholder forordningen ingen kærefrist, hvis det fastslås, at retsafgørelsen ikke kan erklæres for eksigibel.

Henset navnlig til, at forordningen i øvrigt indeholder forholdsvis detaljerede regler om fremgangsmåden ved behandlingen af en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres eksigibel, herunder om appel af afgørelsen herom, må det efter Justitsministeriets opfattelse anses for bedst stemmende med ordningen efter forordningen, at der – i modsætning til, hvad der gælder efter EF-domskonventionsloven – ikke i dansk ret fastsættes en kærefrist for fordringshaveren i denne situation. Det bemærkes, at den praktiske betydning af en kærefrist for fordringshaveren i denne situation i almindelighed ville være forholdsvis begrænset, da en fordringshaver efter kærefristens udløb næppe uden videre vil være afskåret fra at indgive en fornyet anmodning om, at den udenlandske retsafgørelse erklæres for eksigibel.

5.4. Erklæres retsafgørelsen eksigibel, kan den fuldbyrdes efter retsplejelovens regler, f.eks. ved udlæg for pengekrav i skyldnerens aktiver.

Efter forordningens artikel 47 giver en afgørelse om eksigibilitet hjemmel til sikrende retsmidler. Det følger endvidere af bestemmelsen, at så længe den fastsatte appelfrist for eksigibilitets-afgørelsen ikke er udløbet, og så længe der ikke er truffet afgørelse i en eventuel appelsag, er sikrende retsmidler det eneste mulige retsskridt over for aktiver, der tilhører den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse. Bestemmelsen svarer til EF-domskonventionens artikel 39.

Efter EF-domskonventionslovens § 8, stk. 2, er der adgang til at foretage udlæg allerede fra tidspunktet for fogedrettens afgørelse om eksigibilitet, uanset om fogedrettens afgørelse stadig kan kæres eller er påkæret, og uanset om den underliggende udenlandske retsafgørelse kan appelleres eller er under appel. Udlægget har dog alene karakter af en sikrende foranstaltning, og de udlagte aktiver kan således ikke sættes på tvangsauktion, før afgørelsen om eksekvatur er endelig. Tilsvarende tager fogedretten ved udlæg i rede penge eller værdipapirer det udlagte i forvaring. Det er således først, når der foreligger en endelig afgørelse, at der kan foretages tvangsauktion eller andre skridt, der går videre end til at sikre tilstedeværelsen af gods, hvori fuldbyrdelse senere kan ske.

Justitsministeriet har bl.a. i lyset af den forenklede eksekvaturprocedure efter forordningen overvejet, om denne ordning bør opretholdes også efter gennemførelsen af parallelaftalen, eller om der alene bør være

adgang til at anvende sædvanlige foreløbige sikringsmidler – navnlig arrest.

Fogedrettens begrænsede prøvelsesadgang efter forordningen indebærer, at der med den gældende ordning vil kunne opstå tilfælde, hvor der kan foretages udlæg – midlertidigt og som en sikringsforanstaltning – i henhold til retsafgørelser, der ikke opfylder betingelserne for anerkendelse eller fuldbyrdelse i Danmark, da indsigelser herom som anført i pkt. 3.4 ovenfor først kan behandles af landsretten efter appel.

En sådan situation må dog forventes sjældent at ville opstå i praksis. Hertil kommer, at der – hvis den nuværende ordning ikke videreføres – i stedet må forventes en række anmodninger om andre sikringsmidler, navnlig arrest. Behandlingen af arrestanmodninger er imidlertid væsentligt mere ressourcetung og omkostningskrævende for parterne, mens den gældende adgang til at foretage udlæg er forholdsvis enkel og smidig og efter det oplyste ikke har givet anledning til særlige problemer i praksis. Hertil kommer, at eksekvatorsagen i almindelighed må forventes at kunne afsluttes relativt hurtigt, så der foreligger en endelig stillingtagen til, om den udenlandske retsafgørelse kan anerkendes og fuldbyrdes her i landet.

På denne baggrund bør der efter Justitsministeriets opfattelse svarende til ordningen efter EF-domskonventionsloven være adgang til at foretage udlæg eller andre fuldbyrdelsesskridt, når retsafgørelsen er erklæret eksigibel, uanset om kærefristen for afgørelsen om eksigibilitet ikke er udløbet eller en eventuel kære ikke er afgjort. Udlægget mv. vil dog som hidtil alene have karakter af en sikrende foranstaltning, og der vil således f.eks. ikke kunne foretages tvangsauktion over udlagt gods.

Der henvises til lovforslagets § 4, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

5.5. I tilknytning til forslaget om, at der kan indgives anmodning til fogedretten om tvangsfuldbyrdelse allerede samtidig med anmodningen om eksekvatur, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, og pkt. 5.3 ovenfor, kan det overvejes, hvilket tidspunkt der skal være afgørende ved beregningen af prioritetsstillingen for et udlæg i henhold til en sådan anmodning i forhold til andre udlæg i samme aktiv.

Efter retsplejelovens § 526 regnes et udlægs prioritetsstilling ved flere udlæg i samme aktiv i almindelighed fra tidspunktet for indgivelse af udlægsbegæringen. Dog antages det i retspraksis, at fortrinsretten kan fortabes, såfremt fordringshaveren forsømmer at søge forretningen fremmet.

Da der efter den foreslåede ordning først skal træffes afgørelse om eksigibilitet, før fogedretten vil kun-